

דף ל.

עין משפט א.

יו"ד סימן קכג פעיף ד

ה. ד. יין שמערבין בו דבש ופלפלין י אם נשתנה טעמו מחמתם אינו נאסר במגע עכו"ם.

הגה: ה"ה אם עירבו בו דבש לבד או פלפלין לבד כ וא"צ שניהם יחד.

עין משפט ב.ג.ד.

או"ח סימן שכא פעיף יז

ז. יח. מותר לערב יין ישן דבש ופלפלין בשבת לשתייה, אבל אין עושין יין ישן ומים צלולים ושמן אפרסמון שזה לרפואה ל.

עין משפט ו.

יו"ד סימן קכג פעיף ח

ח. ח. מי הבוסר מ נאסרים במגע עכו"ם.

הגה: יין מזוג כל זמן שיש בו טעם יין אסור, ויש מתירין בשישה חלקים מים ג.

עין משפט ז.

יו"ד סימן קכג פעיף ג

ג. ג. יין מבושל שלנו שנגע בו העכו"ם מותר ^ו, ומאימתי נקרא מבושל

י. מברייטא שם וכפי רש"י שם. ודוקא בנשתנה טעמו, כ"כ הטור בשם הרשב"א, ודלא כהרמב"ם שכתב אף מעט דבש לפי שאז אין ראוי לניסוך דלא היא דמ"מ להם זה ראוי לניסוך שהרי מקריבין אף פירות דקל שאסור למזבח. ועוד אמרו יין מזוג יש בו משום יין נסך אף שאין ראוי למזבח, כמו שאמרו ב"ב צ"ו ע"ב, ובספרי. ביאורי הגר"א אות ט'.

כ. ונראה דה"ה דברים אחרים כל שנשתנה טעמו, כ"כ הד"מ. ולא אמרו דבש ופלפלין אלא משום דדרכו בכך. ביאורי הגר"א אות י'.

ל. משום גזירת סממנים, וא"כ אפי' עשאו מע"ש אסור לשתותו בשבת ועיין בסי' שכ"ח פעיף ל"ז.

מ. טור בשם ר"ת, ומדברי התוס' שם הטעם דאין אנו בקיאים מתי נקרא בוסר. וכ"כ הרא"ש והר"ן. וכתב בת"ה דזו חומרא בעלמא ומעיקר דינא מותר. בביאורי הגר"א אות י"ח. צ"ל לדעת מרן ספק ידיעה לא עושה ספק.

נ. ב"י בשם הרשב"א, וכמו שנתבאר בסי' קל"ד, וכתב הש"ך בס"ק ט"ז דהכי קימ"ל.

ס. מגמ' ע"ז דף ל'. ובשבת דף מ' ע"ב נחלקו בהפשרתו אם זהו בישולו אבל כשהרתחו לכו"ע הוי מבושל. ביאורי הגר"א אות ז'. וכתב הש"ך בס"ק ו' דמותר גם בשתייה

משהרתיח על גבי האש ע.

עין משפט ל.

יו"ד סימן קכג סעיף ו

ו. חומץ שמבעבע פ כשמשליכין אותו על הארץ אינו נאסר במגע עכו"ם.

דף ל:

עין משפט כ.

יו"ד סימן קכג סעיף א

א. סתם יין של העמים עובדי כוכבים אסור בהנאה ז, וה"ה למגעם ביין שלנו.

הגה: והטעם משום גזירת יין שנתנסך לאילילים, ובזמן הזה שאינו שכיח שהאומות מנסכים לע"ז י"א דמגעם אינו אוסר ז בהנאה רק בשתייה.

ואפי' לכתחילה מותר לשתותו עם עכו"ם וכן הוא בגמ', והטעם כיון שאינו שכיח לא גזרו בו חז"ל גם משום חתנות כמילתא דלא שכיחא. עיין בט"ז ס"ק ג'. והיום ששכיח יין מבושל צ"ע אם לא חזרה הגזירה למשום חתנות.

ע. כ"כ הרא"ש והראב"ד בשם הגאונים וסה"ת והרשב"א בת"ה. וצריך ג"כ שיתמעט ממדתו ע"י הרתיחה או עד שישתנה טעמו לטעם דבש, כ"כ החיד"א. וכתב הבן איש חי בפ' בלק סעיף ז' דאין הבישול מציל אחרי מגע הגוי ע"ש. והיינו שיתמעט מידתו ע"י רתיחה. כ"כ הרשב"א והר"ן. ש"ך ס"ק ז'.

פ. מרשב"א ורבינו ירוחם והמרדכי. והיינו כשמרתיח אבל כל שאינו מרתיח שאינו מבעבע אין אנו בקיאים אם הוא חומץ או לאו וע"כ מחמירין. ש"ך ס"ק י"ג.

צ. ממשנה ע"ז כ"ט וכפי' התוס' דהמשנה בסתם יינם שגזרו עליו משום חתנות, שם בגמ' ל"ו, ואסרוהו בהנאה שעשאוהו רבנן כיון נסך גמור משום דדמי ליה. וכן כתב הט"ז בס"ק א' דמשום בנותיהם אסרוהו בשתיה ומשום גזירת יין נסך אסרוהו אף בהנאה.

ק. ובזה"ז כתב הב"ח דאפי' העכו"ם שופכים יין כדרך ניסוך כיון שהיום העכו"ם שבח לאל אינם עובדי כוכבים אינו אלא מנהג אבותיהם בדיהם ואינו קרוי ניסוך. ש"ך ס"ק ב'. והוסיף הש"ך בס"ק ג' הטעם דאינו אוסר במגעו היום דהוי כתינוק שאינו מזכיר שם אלילים ואינו אוסר היין במגעו אלא בשתיה. ובבן איש חי פ' בלק סעיף ד' כתב דבני הספרדים אין להם אלא דברי מר"ן וע"ש.

ובביאורי הגר"א אות ד' כתב מת"ה שכבר נהגו איסור בכל הארצות האלו אפי' בהנאה ולכן השמיטו בשו"ע, והר"ן כתב שסתם יינם אפי' בזה"ז אסור, מע"ז ס"ד ע"ב, דיינו כשמנו ומשמע דוקא גר תושב, ועיין בס"י קכ"ד סעיף ו'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וכן סתם יין שלהם אינו אסור בהנאה, וע"כ מותר לגבות בחובו ר' מן העכו"ם סתם יינם דהוי כמציל מידם.

הגה: ה"ה בשאר הפסד כמו אם כבר קנה או מכר אבל לכתחילה אסור לקנותו ולמכרו כדי להשתכר בו. ויש מקילים גם בזה וטוב להחמיר ש'.

ר'. טור בשם רשב"ם והרא"ש והמרדכי.

ש'. כיון דהרבה גאונים אוסרין דיו להתיר במקום הדחק. ביאורי הגר"א אות ה'.